

Samme som det, man i alle disse andre Lande har bragt i Udførelse, jeg har kun sagt, at en Beskatning mere eller mindre forskjellig derfra, men dog i det Hele analog dermed, var indført i saadanne andre Lande, dermed tror jeg altsaa at kunne godtgjøre, at den Maade, hvorpaa jeg tidligere har fremstillet denne Sag for det ærede Thing, i det Hele har været korrekt. — Naar jeg nu dernæst gaar over til de Forslag, som af Udvalgets Flertal ere stillede til disse 8 Paragrafer angaaende Skat paa Obligationer, saa er det mig en stor Fornøjelse at kunne anerkjende den Bestræbelse, som gaar igjennem Udvalgets Forslag, nemlig at yde denne nye Beskatningsform en virkelig reel Understøttelse. Det er tydeligt, at Udvalget har gjort sig megen Glid for at udfinde, hvorledes man paa den mest betryggende Maade skulde sikkre Staten, at denne Skat virkelig bliver erlagt, og at ingen Besvigelse i den Henseende skulde finde Sted. Jeg maa sige til, at jeg ikke alene finder, at Udvalgets Hensigt er tydelig, men tillige, at der er arbejdet med Held i denne Retning, og at de forskjellige Forslag, som ere stillede af Udvalget, i det Hele fortjene at anbefales. Der er kun et Par af disse Forslag, ved hvilke jeg skal gjøre nogle faa Bemærkninger, ingenlunde for at fraraade Thinget at vedtage dem, men for at klare min Stilling til Sagen. For det Første maa jeg erkjende Bægten af de Grunde, der have bestemt Flertallet til at rette Datoen den 1ste Juni til den 1ste Marts. Det er ogsaa af Flertallet erkjendt, at det er usikkert, naar denne Lov kan blive ført igjennem Rigsdagen, og at det altsaa kan være muligt, at denne Termin, den 1ste Marts, ikke bliver den rigtige, men saa vil jo en Rettelse i saa Henseende kunne foretages paa et senere Stadium af Forhandlingerne i Rigsdagen. Men jeg skal tillige gjøre opmærksom paa, at selv om denne Lov skulde blive vedtagen henimod Slutningen af Januar — tidligere anser jeg det ikke for rimeligt, at den vil blive færdig fra begge Rigsdagens Afdelinger — vil dog Tiden indtil den 1ste Marts i denne Henseende være lidt kort, idet der nemlig er adskillige Forberedelser, som maa træffes, for at faae

denne Gratisstempling, hvormed der er Tale, gennemført. Smidlertid ere disse Foranstaltninger ikke meget bekostelige, og naar jeg altsaa faar at vide, at dette Thing virkelig er enigt i at framskynde denne Stempling saameget som muligt, saa vil den mindre Udgift, som ikke er bleven bevilget, blive at afholde, og jeg venter da, at det ærede Thing senere ved Tillægsbevillingen vil imødekomme mig ved at bevilge den. Hvad dernæst et andet Punkt angaar, som ogsaa af den ærede Ordfører blev fremstillet med nogen Tvivl, nemlig Interimsbeviseernes Stempling, da maa jeg tilstaa, at det har været min oprindelige Tanke, at Interimsbeviseer skulde være stempelfrie, men jeg erkjender, at de Grunde, Udvalget har anført for tillige at gjøre dem stempelpligtige og senere afdrage Stempleet i den endelige Stempling af Obligationen, have særdeles stor Vægt, og jeg skal derfor til den ærede Ordførers Bemærkninger sige, at denne Forholdsregel selvfølgelig vil medføre nogle praktiske Vanskeligheder, og navnlig et betydeligere Arbejde ogsaa for Finantsministeriet, men at det ikke skal blive skyet at udføre dette Arbejde og at træffe de nødvendige Foranstaltninger, for at den Tanke, som ligger i Udvalgets Forslag, og som jeg erkjender for at være rigtig, kan blive gennemført. Jeg tror, at de Vanskeligheder, der i denne Henseende ere tilstede, ikke ere uovervindelige, og jeg skal bestræbe mig for at overvinde dem. Jeg kan altsaa i det Hele tilraade Thinget at stemme for samtlige de første 11 Forslag. — Jeg kommer nu til den anden Del af Indstillingen, nemlig det, der angaar Forhøielse af Berestemplet; der har Udvalgets Flertal ikke fundet det rigtigt at følge Forslaget. Jeg maa i den Henseende gjentage den samme Bemærkning, som jeg nylig tillod mig at gjøre, at jeg selvfølgelig ikke kan Andet end finde det meget naturligt, at man nødig gaar til at forhøje den bestaaende Skat, og jeg vilde heller ikke være fremkommen med dette Forslag, naar det ikke havde været, fordi jeg, som jeg nylig har bemærket, har fremlagt andre Forslag til Lettelse, som have gjort det mig til Pligt at undersøge, hvor Forhøielse uden Fare kunde finde Sted. Efter hvad der blev mig beskjendt, haade førend jeg forelagde Lovforslaget og efter